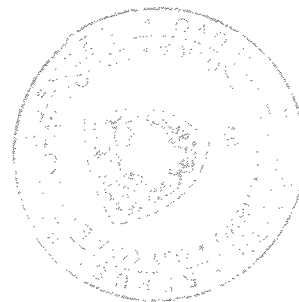

OKRUŽNI SUD U MITROVICI
K. br. 33/2010
16. februar 2012.

U IME NARODA

OKRUŽNI SUD U MITROVICI, u sudskom veću sastavljenom od sudije EULEKS-a Hajnalke Veronike Karpati, u svojstvu predsednika veća, sudije Ferita Osmanija i sudije EULEKS-a Nuna de Madureire, u svojstvu članova veća, uz učešće pravnog službenika EULEKS-a Kiare Tagliani, u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv:

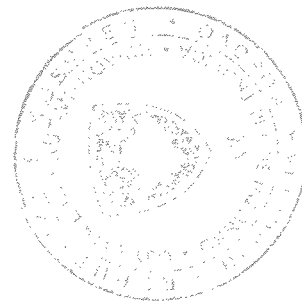
Dževata Prelevića, optuženog za krivično delo **neovlašćene nabavke, prevoza, proizvodnje, razmene ili prodaje oružja**, suprotno članu 327, stavovi (1) i (2) Krivičnog zakona Kosova (KZK),

Hajriza Aslanija, optuženog za krivična dela **neovlašćene nabavke, prevoza, proizvodnje, razmene ili prodaje oružja**, suprotno članu 327, stavovi (1) i (2) KZK, i **neovlašćenog vlasništva, kontrole, posedovanja ili upotrebe oružja**, suprotno članu 328, stavovi (2) i (3) KZK,

Idriza Aslanija, optuženog za **neovlašćeno vlasništvo, kontrolu, posedovanje ili upotrebu oružja**, suprotno članu 328, stavovi (2) i (3) KZK,

prema optužnici okružnog javnog tužioca KT. br. 64/2010 od 28. juna 2010. godine koja je potvrđena rešenjem o potvrđivanju optužnice od 27. jula 2010. godine i izmenjena od strane javnog tužioca EULEKS-a na ročištima na glavnom pretresu dana 14. i 15. februara 2012. godine,

nakon održanih javnih ročišta na glavnom pretresu dana 14., 15. i 16. februara 2012. godine, svih dana u prisustvu optuženog Dževata Prelevića, Hajriza Aslanija i Idriza Aslanija, njihovih branilaca Betima Šale, Mahmuta Halimija i Idriza Aslanija i javnog tužioca EULEKS-a Adebaja Karima, nakon većanja i glasanja veća održanog 16. februara 2012. godine, shodno članu 392 stav (1) Zakona o krivičnom postupku Kosova (ZKPK) objavljuje – istog dana - u javnosti i u prisustvu svih optuženih, njihovih branilaca i javnog tužioca EULEKS-a sledeću:

PRESUDU

Optuženi **Dževat PRELEVIĆ**, od oca Ethema Prelevića i majke Aiše Mehmedalić, rođen 28. maja 1947. godine u Sarajevu, Bosna i Hercegovina, bošnjačke etničke pripadnosti, državljanin Bosne i Hercegovine, sa prebivalištem u Sarajevu, u ulici Senada Mandića br. 3, oženjen, otac dvoje odrasle dece, najviše obrazovanje na nivou srednje škole, taksista, nije poznato da je ranije osuđivan, u pritvoru od 05. aprila 2010. godine.

je

KRIV

- **jer je** dana 05. aprila 2010. godine prevezio veliku količinu oružja iz Sarajeva na Kosovo nakon dogovora sa nepoznatom osobom pod imenom Mehmet. U okviru 11:35 sati njega je zaustavila patrolna jedinica carine u selu Koštova, opština Mitrovica, i u njegovom automobilu VW Passat sa registarskim brojem 163-J-372 je pronađeno 17 pištolja i 9640 metaka različitog kalibra, sakriveno u rezervoaru za gorivo kao i u ostalim delovima automobila koji su modifikovani za tu svrhu.

Čineći to, optuženi Dževat Prelević je izvršio i krivično je odgovoran za krivično delo

neovlašćene nabavke, prevoza, proizvodnje, razmene ili prodaje oružja, suprotno članu 327, stavovi (1) i (2) Krivičnog zakona Kosova (KZK).

Optuženi **Dževat PRELEVIĆ** je

OSUĐEN

- na jednu (1) godinu i (10) meseci zatvora za krivično delo neovlašćene nabavke, prevoza, proizvodnje, razmene ili prodaje oružja.

Vreme provdono u sudskom pritvoru od 05. februara 2010. do 16. februara 2012. godine je uračunato u kaznu shodno članu 73 stav (1) KZK.

Sudski pritvor optuženom se ovim UKIDA i zasebnim rešenjem se nalaže njegovo hitno oslobađanje shodno članu 393 stav (2) tačka 5 ZKPK.

Optužbe za **neovlašćenu nabavku, prevoz, proizvodnju, razmenu ili prodaju oružja**, suprotno članu 327, stavovi (1) i (2) KZK, i **neovlašćeno vlasništvo, kontrolu, posedovanje ili upotrebu oružja**, suprotno članu 328, stavovi (2) i (3) KZK protiv optuženog **Hajriza ASLANIJA**, od oca Halita Aslanija i majke Nadžije Morine, rođenog 05. aprila 1955. godine u selu Terstena, sa prebivalištem u Vučitrnu u ulici Drenica br. 15, albanske etničke pripadnosti, državljanin Republike Kosovo, oženjen, otac petoro dece, najviše obrazovanje na nivou srednje škole, srednjeg ekonomskog stanja, u sudskom pritvoru od 06. aprila 2010. do 16. jula 2010. godine i pod merom javljanja u policijsku stanicu od 16. jula 2010. do 16. septembra 2010. godine,

i optužba za **neovlašćeno vlasništvo, kontrolu, posedovanje ili upotrebu oružja**, suprotno članu 328, stavovi (2) i (3) KZK protiv optuženog **Idriza ASLANIJA**, od oca Halita Aslanija i majke Nadžije Morine, rođenog 02. januara 1954. godine u selu Terstena, sa prebivalištem u Vučitrnu u ulici Drenica br. 15, albanske etničke pripadnosti, državljanin Republike Kosovo, oženjen, otac petoro dece, najviše obrazovanje – univerzitet, srednjeg ekonomskog statusa, u sudskom pritvoru od 06. aprila 2010. do 22. aprila 2010. i pod merom kućnog pritvora od 22. aprila 2010. do 11. maja 2010. godine,

su ovim **odbačene** shodno članu 389 tačka 1) Zakona o krivičnom postupku Kosova (ZKPK).

17 pištolja i 9640 metaka različitog kalibra, oduzetih iz automobila optuženog Dževata Prelevića, je ovim zaplenjeno shodno članu 327 stav (3) KZK.

Vozilo VW Passat sa registarskim brojem 163-J-372 je zaplenjeno shodno članu 60 stav (1) KZK.

Svo oružje, delovi oružja i municija pronađeni u Vučitrnu, u ulici Drenica br. 15 dana 06. aprila 2010. godine je ovim zaplenjeno shodno članu 489 stav (1) ZKPK.

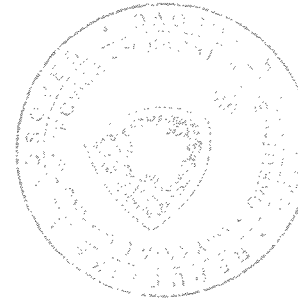
Dva mobilna telefona Nokia i tri SIM kartice kao i 11.000 evra i 78 američkih dolara biće vraćeno Hajrizu Aslaniju.

Jedan mobilni telefon Nokia biće vraćen Idrizu Aslaniju.

Optuženi Dževat Prelević će platiti jednu stotinu (100) evra kao deo troškova krivičnog postupka i on je oslobođen nadoknade ostalih troškova shodno članu 102 stav (4) ZKPK.

Shodno članu 103 stav (1) ZKPK, troškovi krivičnog postupka iz člana 99 stav (2) podstavovi 1 do 5 ZKPK, neophodni izdaci optuženih Hajriza Aslanija i Idriza Aslanija i nadokanda i neophodni izdaci njihovih branilaca, kao i troškovi usmenog i pisanog prevođenja biće isplaćeni iz budžetskih sredstava.

OBRAZLOŽENJE

A. ISTORIJAT POSTUPKA

Dana 30. juna 2010. godine, okružni javni tužilac u Mitrovici je pisarnici Okružnog suda u Mitrovici podneo optužnicu br. PP 64/10 od 28. juna 2010. godine. Optužnica je podneta protiv optuženih Dževata Prelevića, Hajriza Aslanija i Idriza Aslanija. U optužnici se navodi da su prvooptuženi i drugooptuženi, Dževat Prelević i Hajriz Aslani, počinili krivično delo neovlašćene nabavke, prevoza, proizvodnje, razmene ili prodaje oružja, suprotno članu 327, stav (2) u vezi stava (1) KZK, u vezi krivičnog dela organizovanog kriminala iz člana 274 stav (2) KZK. U optužnici se navodi da je optuženi Hajriz Aslani takođe izvršio krivično delo neovlašćenog vlasništva, kontrole, posedovanja ili upotrebe oružja iz člana 328, stav (3) KZK.

Nakon održanog ročišta za potvrđivanje optužnice dana 27. jula 2010. godine, lokalni sudija Okružnog suda u Mitrovici je izdao rešenje o potvrđivanju optužnice, gde su sve tačke optužnice potvrđene osim pravne kvalifikacije u vezi organizovanog kriminala protiv optuženih Dževata Prelevića i Hajriza Aslanija.

Dana 24. januara 2011. godine, optuženi Dževat Prelevića je zahtevao da sudije EULEKS-a preuzmu predmet zbog njegove starosne dobi i zdravstvenog stanja i naknadne hitnosti da se postupak ubrza i okonča. Nakon održanog ročišta za preuzimanje predmeta u prisustvu svih strana, dana 09. februara 2011. godine, predsednik Skupštine sudija EULEKS-a je dodelila predmet sudijama EULEKS-a u Okružnom sudu u Mitrovici.

Predmet je dodeljen javnom tužiocu EULEKS-a (tužilac EULEKS) dana 09. februara 2012. godine.

Ročišta na glavnom pretresu su održana 14., 15. i 16. februara 2012. godine. Na ročištu dana 15. februara 2012. godine, tužilac EULEKS-a je odustao od optužbi protiv drugooptuženog i trećeoptuženog.

B. NADLEŽNOST SUDA

Po članu 23, tačka 1) i) ZKPK, okružni sudovi su nadležni da vode krivične predmete koji uključuju optužbe za koje zakon dozvoljava izricanje kaznene presude od najmanje pet godina. Shodno članu 27, stav (1) ZKPK, mesna nadležnost pripada sudu u okrugu gde je krivično delo navodno izvršeno.

Optužbe u ovom predmetu se tiču neovlašćene nabavke, prevoza, proizvodnje, razmene ili prodaje oružja, suprotno članu 327, stavovi (1) i (2) KZK, i neovlašćenog vlasništva, kontrole, posedovanja ili upotrebe oružja, suprotno članu 328, stavovi (2) i (3) KZK.

U članu 327 stav (1) KZK se navodi da “ko god neovlašćeno nabavlja, prevozi, proizvodi ili prodaje oružje biće kažnjen novčanom kaznom do 7.500 evra ili zatvorom od jedne do osam godina.” U stavu (2) istog člana se navodi da “kad krivično delo opisano u stavu 1 ili 2 ovog člana uključuje veliku količinu oružja, izvršilac će biti kažnjen zatvorom od jedne do deset godina.”

U vezi optužbe za neovlašćeno vlasništvo, kontrolu, proizvodnju ili upotrebu oružja, član 328 stav (2) KZK navodi da: “ko god poseduje, kontroliše, drži ili upotrebi oružje bez važeće dozvole za to oružje biće kažnjen novčanom kaznom do 7.500 evra ili kaznom zatvora od jedne do osam godina.” U stavu (3) istog člana se navodi da: “kad krivično delo opisano u stavu (2) ovog člana uključuje veliku količinu oružja, izvršilac će biti kažnjen kaznom zatvora od jedne do deset godina.”

Na osnovu podignute optužnice, navodna krivična dela su se desila unutar opštine Mitrovica.

Stoga, imajući u vidu kaznu predviđenu za ranije navedene optužbe i okrug gde su se krivična dela navodno desila, Okružni sud u Mitrovici je nadležno sudsko telo da vodi ovaj krivični postupak.

Shodno članu 3.3 Zakona o nadležnosti, odabiru i dodeli predmeta sudijama i tužiocima EULEKS-a na Kosovu: “Pre početka odgovarajuće faze postupka, na zahtev tužioca EULEKS-a kome je dodeljen predmet ili koji radi u mešovitom telu kao što je naznačeno u članovima 9 i 10 ovog zakona, ili na zahtev bilo koje strane u postupku, ili na pisani zahtev predsednika nadležnog suda, predsednik Skupštine sudija EULEKS-a će imati ovlašćenje, iz bilo kog razloga kada se to smatra potrebnim da bi se obezbedilo adekvatno sprovođenje pravde, da rasporedi sudije EULEKS-a u odgovarajuću fazu krivičnog postupka, u skladu sa modalitetima odabira i raspodele predmeta, razrađenih od strane Skupštine sudija EULEKS-a i u saglasnosti sa ovim zakonom, za sledeća krivična dela:

o) neovlašćena nabavka, prevoz, proizvodnja, razmena ili prodaja oružja (član 327, PKZK);”

Tokom ročišta za preuzimanje predmeta održanog 09. februara 2011. godine, utvrđeno je da su ispunjeni svi neophodni elementi da EULEKS ima nadležnost da preuzme predmet. Prvo, jedna od strana u predmetu, tačnije optuženi Dževat Prelević je zahtevao da EULEKS preuzme predmet. Drugo, “neovlašćena nabavka, prevoz, proizvodnja, razmena ili prodaja oružja” je jedna od optužbi u predmetu. Treće, utvrđeno je da, uzimajući u obzir posebnu situaciju u Okružnom sudu u Mitrovici, težina krivičnog dela, vreme koje je optuženi Dževat Prelević već proveo u sudskom pritvoru, i princip prava na pravedno suđenje u razmunom roku, bilo je neophodno da se predmet dodeli sudiji EULEKS-a kako bi se obezbedilo pravilno sprovođenje pravde.

Stoga, sudije EULEKS-a koje su rasporedene u Okružnom sudu u Mitrovici su nadležne da vode ovaj predmet.

Veće je sastavljeno od sudije krivičara EULEKS-a Hajnalke Veronike Karpati, u svojstvu predsednika veća, lokalnog sudije Ferita Osmanija i sudije EULEKS-a Nuna de Madureire, u svojstvu članova veća. Svo troje sudija je raspoređeno u Okružnom sudu u Mitrovici.

Niko od strana nije imao primedbe na sastav veća.

C. GLAVNI PRETRES

Ročišta na glavnom pretresu su održana 14., 15. i 16. februara 2012. godine u Opštinskom sudu u Srbici.

Sva ročišta su bila otvorena za javnost i ona su održana u prisustvu optuženih Dževata Prelevića, Hajriza Aslanija i Idriza Aslanija, njihovih branilaca Betima Šale, Mahmuta Halimija i Idriza Aslanija i javnog tužioca EULEKS-a Adebaja Karima.

U skladu sa članom 15 ZKPK, međunarodni prevodioci su pružali simultani prevod čitavog sudskog postupka, i svi sudski dokumenti relevantni za pretres su prevedeni sa i na albanski, srpski i engleski jezik.

D. DOKAZNI POSTUPAK

i) Dokazi naznačeni u vreme podizanja optužnice

Prilikom podizanja optužnice, okružni javni tužilac je naznačio sledeće dokaze:

- policijski izveštaj 2010-BC-489 od 05.04.2010;
- izveštaj Uprave za forenziku br. 2010-008 od 06.04.2010;
- skica mesta zločina u spisu predmeta sa brojem 2010-008 od 06.04.2010;
- foto dokumentacija u spisu predmeta sa brojem 2010-008 od 06.04.2010 ;
- dodatni izveštaj br. 201 od 06.04.2010;
- preliminarni izveštaj Uprave za forenziku br. 2010-008;
- dve potvrde o predmetima oduzetih od Hajriza Aslanija br. 2010-DKKO-026 od 06.04.2010;
- potvrda o predmetima oduzetih od Idriza Aslanija br. 2010-DKKO-026+ od 06.04.2010;

ii) Dokazi izvedeni tokom trajanja glavnog pretresa

Na ročištu na glavnom pretresu dana 14. februara 2012. godine, branilac Betim Šala je predložio da se kao svedoci pozovu dva policajca koji su bili istražni policajci u vreme saobraćajne nesreće u koju je bio umešan Prelević januara 2010. godine.

Nakon većanja, veće je odobrilo zahtev. Predlog da se dvojica policajaca pozovu je odobren, jer je sud smatrao da su njihova svedočenja značajna kako bi se objasnile okolnosti u kojima su se sreli prvooptuženi Prelević i drugooptuženi Hajriz Aslani. Odbrana je želela da dokaže da se Preleviću može verovati kada je izjavio da je poznavao Hajriza iz saobraćajne nesreće, a ne zato što je trebalo u aprilu da ga snabde oružjem. Događaji nisu povezani jedan sa drugim, ali kako bi se potvrdio iskaz optuženog, sud se složio sa braniocem da bi iskazi svedoka bili značajni za odbranu da dokaže svoje stanovište. Međutim, nakon što je tužilac povukao optužbe protiv braće Aslani, kao što je napisano u daljem tekstu, isti branilac je povukao predlog na ročištu dana 15. februara 2012. godine.

Stoga, tokom trajanja postupka na glavnom pretresu nijedan svedok nije bio pozvan da se pojavi na sudu i svedoči u predmetu.

Na ročištu na glavnom pretresu dana 14. februara 2012. godine, branilac Betim Šala je zahtevao od suda da po službenoj dužnosti dobije iz Suda za prekršaje u Mitrovici dokumente iz spisa predmeta u vezi ranije pomenutog prekršaja. Sud je odobrio zahtev i dokazi su pribavljeni i izvedeni kao što sledi:

- dokaz 2: rešenje Suda za prekršaje u Mitrovici od 14. januara 2010. godine i izricanje novčane kazne u iznosu od 70 evra optuženom Dževatu Preleviću za kršenje Zakona o bezbednosti saobraćaja; uneto u dokazni materijal na ročištu na glavnom pretresu dana 15. februara 2012.
- dokaz 3: policijski izveštaj br. 0345217 o informacijama o prekršaju u saobraćaju; uneto u dokazni materijal na ročištu na glavnom pretresu dana 15. februara.

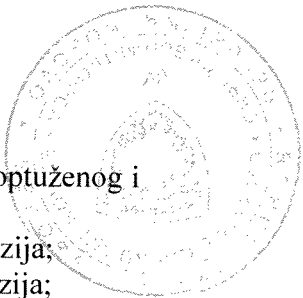
Na ročištu na glavnom pretresu dana 14. februara 2012. godine, sledeći dokazi su podneti od strane branioca Mahmuta Halimija, i uneti u dokazni materijal:

- dokaz 1: izvod sa računa u Procredit banci za Hajriza Aslanija koji je izdala banka dana 13. februara 2012. godine i koji se odnosi na promene na računu Hajriza Aslanija od 28. januara 2009. godine do 15. oktobra 2009; unet u materijal na ročištu na glavnom pretresu dana 14. februara 2012. godine

Tužilac EULEKS-a je izneo primedbe na značaj dokaza 1. Međutim, sud je smatrao izvođenje dokaza bitnim.

Na ročištu na glavnom pretresu dana 14. februara 2012. godine, tužilac EULEKS-a je tražio da se sledeći dokumenti pročitaju i unesu među dokaze:

- dokumenti na strani 89 u spisu predmeta, engleska verzija, zvanični memorandum;
- dokumenti na strani 93 u spisu predmeta, engleska verzija, zvanični memorandum;

-
- dokumenti na strani 98 u spisu predmeta, izveštaj o pretresu kuća drugooptuženog i trećeoptuženog, što uključuje dokumente od 98. do 111. strane;
 - policijski forenzički izveštaj na strani 112 u spisu predmeta, engleska verzija;
 - dopunski forenzički izveštaj na strani 122 u spisu predmeta, engleska verzija;
 - lista dokaza na strani 130 u spisu predmeta, engleska verzija;
 - celokupni foto album, tačnije od 149. do 245. strane u spisu predmeta;
 - dokumenti u vezi balističkog izveštaja na stranama 245-250;
 - krivična prijava na stranama 313-344 u spisu predmeta;
 - potvrda o privremenoj zapleni predmeta optuženih, stane 345-349 u spisu predmeta;
 - izveštaj forenzičke jedinice na strani 353 u spisu predmeta;
 - dokumenti u vezi gotovinskih depozita, strana 357-363 u spisu predmeta;
 - zahtev za listing telefonskih poziva, strana 364 u spisu predmeta;
 - dokumenti u vezi prava prvooptuženog kada je uhapšen, sadržan na stranama 368-373 u spisu predmeta;

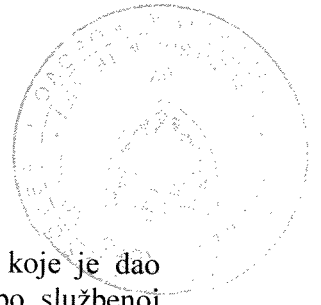
Na ročištu na glavnom pretresu dana 14. februara 2012. godine, branilac Mahmut Halimi, konsultujući se sa ostalom dvojicom branilaca, Betimom Šalom i Skenderom Musom, je osporio prihvatljivost sledećih dokaza:

- strana 102, tačnije policijski izveštaj o pojedinostima pretresa kuće, i posebno, pasus 2a u dokumentu, u odeljku pod nazivom “razlog za ulazak i pretres” i u vezi usmenog sudskog naloga, član 245 stav (3) ZKPK.

Kao posledica toga, branioci su takođe osporili prihvatljivost svih dokaza dobijenih prilikom pretresa kuće, tačnije:

- izveštaj sa uviđaja na mestu zločina, strana 112-116 u spisu predmeta, engleska verzija, i 117-121 u spisu predmeta, albanska verzija;
- preliminarni izveštaj, strana 122-125 u spisu predmeta, engleska verzija, i 126-129 u spisu predmeta, albanska verzija;
- lista dokaza, strana 130-139 u spisu predmeta, engleska verzija, i 140-148 u spisu predmeta, albanska verzija;
- foto dokumentacija, od 150. do 245. strane u spisu predmeta;
- policijski izveštaj na stranama 98-99;
- izveštaj na stranama 89-90;
- izveštaj na stranama 93-94;
- lista zaplenjenih predmeta, strane 345-349 u spisu predmeta.

U vezi ovoga, tužilac EULEKS-a je predložio da sud pozove okružnog javnog tužioca Njazu Redžu u svojstvu svedoka u vezi usmenog odobrenja pretresa kuće. Nakon većanja, sud je odbacio predlog. Međutim, sud je zahtevao da tužilac EULEKS-a pribavi dokaze o postojanju usmenog odobrenja koje je dao pretpretresni sudija.

Usled nemogućnosti tužioca EULEKS-a da podnese dokaz o odobrenju koje je dao pretpretresni sudija i usled nemogućnosti suda da pribavi takav dokaz po službenoj dužnosti, nakon većanja, veće je proglasilo ranije pomenute dokaze neprihvatljivim, pošto je pretres izvršen protivno članu 245 stav (3) ZKPK.

Na ročištu na glavnom pretresu dana 14. februara 2012. godine, nakon čitanja optužnice, prvooptuženi Dževat Prelević se izjasnio delimično krivim, dok su se drugooptuženi i trećeoptuženi izjasnili da nisu krivi. Tokom ročišta održanog 15. februara 2012. godine, Dževat Prelević se izjasnio krivim po tačkama optužnice i složio se da pruži iskaz. Na ročištu na glavnom pretresu dana 16. februara 2012. godine, optuženi Dževat Prelević je pružio svoj iskaz u završnoj reči.

Optuženi Hajriz Aslani i Idriz Aslani nisu pružili iskaz.

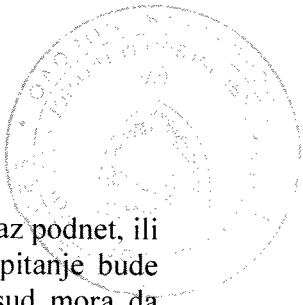
vi) Pitanje prihvatljivosti dokaza

Sud je morao detaljno da ispita pitanje prihvatljivosti dokaza koje je pokrenuto od strane branilaca tokom zasedanja 14. februara 2012.

Pravičnost suđenja u krivičnom procesu je garantovana članom 6.1 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava koja navodi da: „Svako, tokom odlučivanja o njegovim građanskim pravima i obavezama ili o krivičnoj optužbi protiv njega, ima pravo na pravičnu i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim sudom, obrazovanim na osnovu zakona.“ Pri analizi pitanja kako proglasiti dokaz neprihvatljivim i da li isključiti neprihvatljive dokaze iz razmatranja, Evropski sud za ljudska prava se drži stava da to pitanje treba prepustiti nacionalnim sudovima. Ipak Sud presuđuje: „Pitanje koje mora biti odgovoreno je da li je proces u celini, uključujući i način na koji su dokazi prikupljeni, pravičan.“ (*vidi P.G. i J.H. protiv Ujedinjenog Kraljevstva, presuda od 25. septembra 2001.*).

Sud nalazi da su odredbe sadržane u Zakonu o krivičnom postupku Kosova, zakona u primeni u nacionalnim sudovima na Kosovu, posredno jasne.

Član 245 stav (3) ZKPK navodi: „Izuzetno, u hitnim okolnostima, ako ne može da se dobije na vreme pisani nalog za pretres i ako postoji stvaran rizik od odlaganja koji može da dovede do gubitka dokaza ili do opasnosti po život i zdravlje ljudi sudska policija može da počne pretres na osnovu usmenog odobrenja predpretresnog sudije.“ Član 153 ZKPK navodi: „(1) Dokaz dobijen kršenjem odredbi krivičnog postupka je neprihvatljiv kada to ovaj Zakon ili druga odredba zakona izričito propisuje. (2) Sud ne može da zasniva svoju odluku na neprihvatljivom dokazu.“ Član 154 ZKPK navodi: „(1) Sud odlučuje o prihvatljivosti dokaza na zahtev stranke ili po službenoj dužnosti. (2) Stranka može da pokrene pitanje u vezi sa prihvatljivošću dokaza kada dokaz bude podnet sudu a posebno pri postupku potvrđivanja optužnice. Izuzetno, to pitanje može biti pokrenuto i

kasnije, u slučaju kada stranka nije bila upoznata sa tim u vreme kada je dokaz podnet, ili kada postoje druge opravdavajuće okolnosti. Sud može da zahteva da to pitanje bude pokrenuto u pisanom obliku. U slučaju kada ne postoji zahtev stranke, sud mora da donese odluku o prihvatljivosti dokaza po službenoj dužnosti ako se bilo kada u toku postupka javi sumnja oko legalnosti dokaza. (3) Sud obrazlaže bilo koju svoju odluku koja se odnosi na prihvatljivost dokaza.“

Sud je konstatovao da je zakon veoma jasan po ovom pitanju i da nema mesta diskrecionom pravu ili interpretaciji ove odredbe. Stroga pravila ZKPK koja regulišu pribavljanje i prihvatljivost dokaza su zapravo suštinski uzajamno povezana da bi obezbedili da se osnovna prava osoba čiji se lični integritet, kuće i/ili prostorije pretresaju, poštuju od strane istražnih organa. Zbog ovoga ne može biti izuzetaka već izuzetnom dozvoljavanju pretresa u skladu sa usmenim odobrenjem predpretresnog sudije, pod članom 245 stav (3) ZKPK.

Član 246 ZKPK je takođe jasan i on ne dozvoljava mesta za izuzetke kada navodi: „Dokaz dobijen pretresom je neprihvatljiv ako je: 1) Pretres obavljen bez naloga od predpretresnog sudije kršenjem odredbi ovog Zakona; 6) Pretres nije obavljen u skladu sa članom 245, stavovi 1, 3, 4 i 5 ovog Zakona“.

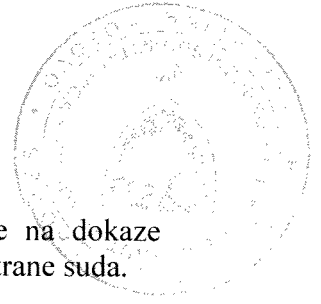
Stoga, u skladu sa članom 153 stav (1), članom 154, stavovi (1) i (4), i stavom 246 tačke 1 i 6, Sud je morao proglasiti neprihvatljivim sledeće dokaze:

- Policijski izveštaj o detaljima pretresa kuće, strane 102-106;
- Policijski izveštaji na stranama 89-90, 93-94 i 98-99;
- Izveštaj sa mesta zločina, strane 112 do 116;
- Početni izveštaj, strane 122-125;
- Spisak oduzetih predmeta, strane 345, 347 i 348.

Prema tome, dokazi prikupljeni protiv Hajriza Aslanija za krivične prekršaje Neovlašćena nabavka, transport, proizvodnja, razmena ili prodaja oružja, povredom člana 327, stavovi (1) i (2) KZK i neovlašćeno vlasništvo, kontrola, posedovanje ili upotreba oružja, povredom člana 328, stavovi (2) i (3) KZK, pribavljeni tokom nelegalnog pretresa kuće su morali biti proglašeni neprihvatljivim i odvojeni iz predmeta.

Takođe dokazi protiv Idriža Aslanija za krivični prekršaj neovlašćeno vlasništvo, kontrola, posedovanje ili upotreba oružja, povredom člana 328, stavovi (2) i (3) KZK, pribavljeni tokom nelegalnog pretresa kuće su morali biti proglašeni neprihvatljivim i odvojeni iz predmeta.

Po pitanju dokaza sadržanim na stranama 130-139, naime Spisak dokaza Direktorata za forenziku, i na stranama 150-245, naime album fotografija, Sud nalazi da oni nisu mogli biti proglašeni neprihvatljivim jer dokumentacija u pitanju sadrži dokaze koji imaju veze sa prvooptuženim te, stoga, oni ne mogu biti odvojeni iz predmeta i zapečaćeni, jer su oni predmet razmatranja u vezi sa optužbama protiv optuženog Dževata Preljevića. Ipak, Sud

je ponovo utvrdio da deo dokaza među ovim stranama koji se odnose na dokaze pronađene protiv drugo- i trećeoptuženog neće biti predmet razmatranja od strane suda.

Nakon odluke Suda o neprihvatljivosti dokaza, tokom zasedanja na glavnom pretresu 15. februara 2012. EULEX tužilac je potpuno povukao optužbe protiv braće Aslani.

vi) Procena podnetih dokaza

Sud je morao da proceni šta su dokazane činjenice na osnovu prihvatljivih dokaza podnetih protiv Dževata Preljevića za krivično delo Neovlašćena nabavka, transport, proizvodnja, razmena ili prodaja oružja, kao i na osnovu njegovog priznanja krivice.

Prema dokazima predstavljenim i podnetim tokom trajanja glavnog pretresa, Sud smatra sledeće činjenice dokazanim.

Iz spiska dokaza Direktorata za forenziku, forenzički dosije 2010-008 u okviru istražnog dosijea 2010-DKKO-026, strane 130-139 predmeta, verzija na engleskom, i na osnovu albuma fotografija sa istim referentnim brojem, strane 149 do 245 predmeta, dokazano je izvan osnovane sumnje da je 5. aprila 2010. optuženi Dževat Preljević zaustavljen u selu Košutovo, opština Mitrovica od strane jedinice Carine i tokom pretresa njegovog vozila model „Passat“, boje višnje, registarskih tablica 163-J-372 iz Bosne i Hercegovine, uhvaćen je u posedu sledeće veće količine oružja: 17 pištolja i 9640 metaka raznih kalibara. Oružje je bilo sakriveno u rezervoaru za gorivo vozila.

Tokom ispitivanja obavljenog 7. aprila 2010. u 11:00 časova u policijskoj stanici i tokom njegovog ispitivanja ispred Okružnog javnog tužioca 2. juna 2010., optuženi je priznao da je pristao da transportuje oružje u ime osobe poznate kao Mehmet iz Sarajeva u zamenu za novčanu nagradu od 300 eura (250 eura za transport i 50 za osiguranje na granici). Priznao je da je on jedini vlasnik vozila. Dalje je priznao da je osoba zvana Mehmet uzela njegov auto na nekoliko časova i napunila rezervoar municijom. Tokom zasedanja na glavnom pretresu 15. februara 2012., optuženi je priznao krivicu, zadržavajući za sebe pravo da iskaz tokom davanja svoje završne reči tokom zasedanja od 16. februara 2012. U svojom završnom iskazu optuženi je odbio optužbu da je transportovao oružje kada je prvi put posetio Kosovo januara 2010. On je ipak priznao da je pristao da za osobu zvanu Mehmet preveze oružje na Kosovo aprila 2010., kada je zaustavljen od strane policije i uhapšen.

Što se tiče braće Aslani, na osnovu neprihvatljivosti dokaza i povlačenja optužbe od strane Tužioca, nikakve činjenice nisu dokazane protiv njih.

E. PRAVNA KVALIFIKACIJA. Krivična odgovornost i predumišljaj

Prema članu 2 stav (1) KZK: „Zakon koji je bio na snazi u vreme izvršenja krivičnog dela biće primenjen na izvršioca“. Krivično delo Neovlašćena nabavka, transport,

proizvodnja, razmena ili prodaja oružja je izvršeno 5. aprila 2010. U to vreme, Krivični zakon Kosova, koji je stupio na snagu 6. aprila 2004. pod imenom Privremeni krivični zakon Kosova i koji je dopunjen 6. novembra 2008. pod sadašnjim imenom Krivični zakon Kosova, je bio zakon u primeni. Nije bilo promena zakona pre ove presude koja bi bila povoljnija za optuženog, u skladu sa članom 2 stav (3) KZK.

Prema članu 6 KZK krivično delo je „protivpravno delo koje je zakonom definisano kao krivično delo, čija su obeležja definisana zakonom i za koje zakon propisuje krivičnu sankciju ili meru obaveznog tretmana“. Član 327 stavovi (1) i (2) KZK, kada opisuje krivično delo Neovlašćena nabavka, transport, proizvodnja, razmena ili prodaja oružja, navodi sledeće: (1) Ko god neovlašćeno nabavlja, prevozi, proizvodi, razmenjuje ili prodaje oružje biće kažnjen kaznom do 7,500.00 evra ili zatvorom od jedne do osam godina. (2) Kad krivično delo opisano u stavu 1 ili 2 ovog Člana obuhvata veliku količinu oružja, izvršilac će da bude kažnjen zatvorom od jedne do deset godina. Član 11 stav (1) KZK navodi: „Lice je krivično odgovorno ako je mentalno sposobno i ako je proglašeno krivim za izvršenje nekog krivičnog dela. Lice je krivo za izvršenje krivičnog dela kad izvrši krivično delo namerno ili iz nehata.“

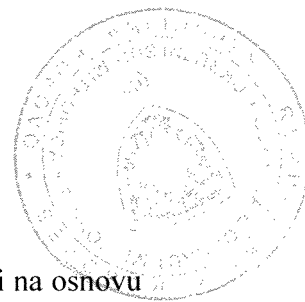
Mentalna sposobnost optuženog nikad nije dovedena u pitanje tokom procesa. Stoga, Sud procenjuje da je Dževat Preljević bio u vreme izvršenja dela, mentalno sposoban.

Na osnovu gore navedenih dokazanih činjenica, Sud je utvrdio izvan osnovane sumnje da je optuženi Dževat Preljević izvršio krivično delo za koji je optužen, naime Neovlašćena nabavka, transport, proizvodnja, razmena ili prodaja oružja, član 327 KZK, stavovi (1) i (2).

Na osnovu iskaza optuženog, Sud je izvan osnovane sumnje utvrdio da je Preljević namerno prevezao pomenuto oružje. Član 15 KZK, kada opisuje pojam umišljaja, navodi: „(1) Krivično delo može da bude izvršeno sa neposrednim ili mogućim umišljajem. (2) Lice deluje sa neposrednim umišljajem kad je svesno svoga dela i želi njegovo izvršenje. (3) Lice deluje sa posrednim umišljajem kad je svesno da kao rezultat njegovog činjenja ili nečinjenja može da nastupi zabranjena posledica ipristaje na to nastupanje.“ Sud nije smatrao bitnom činjenicu da je optuženi tvrdio da nije znao tačnu količinu oružja smeštenu u kolima. Pošto je bio potpuno svestan činjenica da je oružje zaista smešteno u njegov automobil, Sud smatra da je optuženi svesno postupio sa potpunim umišljajem.

Stoga je Sud našao da je Dževat Preljević potpuno odgovoran za celo krivično delo za koje je optužen te je, stoga, odgovoran za Neovlašćenu nabavku, transport, proizvodnju, razmenu ili prodaju oružja, član 327 stavovi (1) i (2) KZK.

Na osnovu neprihvatljivosti dokaza protiv optuženog Hajriza Aslanija i na osnovu povlačenja optužnice od strane tužioca, u skladu sa članom 389 stav (1) ZKPK Sud odbacuje optužbe protiv optuženog za krivična dela Neovlašćena nabavka, transport, proizvodnja, razmena ili prodaja oružja, član 327 stavovi (1) i (2) KZK i Neovlašćeno vlasništvo, kontrola, posedovanje ili upotreba oružja, u suprotnosti sa članom 328, stavovi (2) i (3) KZK.

Jednako, na osnovu neprihvatljivosti dokaza protiv optuženog Idriza Aslanija i na osnovu povlačenja optužnice od strane tužioca, u skladu sa članom 389 stav (1) ZKPK Sud odbacuje optužbe protiv optuženog za krivično delo Neovlašćeno vlasništvo, kontrola, posedovanje ili upotreba oružja, u suprotnosti sa članom 328, stavovi (2) i (3) KZK.

Stoga, Optuženi Hajriz Aslani i Idriz Aslani nisu krivično odgovorni za krivična dela za koja su bili optuženi.

F. ODREĐIVANJE KAZNE

Prema članu 34 KZK: „Svrha kazne je: 1) da spreči izvršioca od vršenja krivičnih dela u budućnosti i da ga rehabilituje; i 2) da odvraća druga lica od vršenja krivičnih dela“.

Prema članu 64 KZK: „Sud odmerava kaznu za krivično delo u granicama propisanim zakonom za dato krivično delo imajući u vidu svrhu kazne, sve okolnosti koje su od značaja za ublažavanje ili pooštavanje kazne (olakšavajuće ili otežavajuće okolnosti), a naročito stepen krivične odgovornosti, pobude iz kojih je delo izvršeno, stepen ugrožavanja ili povrede zaštićenog dobra, okolnosti pod kojima je delo izvršeno, ranije ponašanje izvršioca, njegovo izjašnjavanje o krivici, lične prilike izvršioca i držanje posle izvršenja krivičnog dela. Kazna mora da bude srazmerna težini krivičnog dela i ponašanju i prilikama izvršioca“.

Za krivično delo Neovlašćena nabavka, transport, proizvodnja, razmena ili prodaja oružja, član 327 stavovi (1) i (2) KZK, zakon predviđa kaznu zatvora od jedne do deset godina.

Kao otežavajuće okolnosti Sud je razmatrao ozbiljnost krivičnog dela. Priznajući činjenicu da je optuženi transportovao veliku količinu oružja, Sud se saglasio sa onim što je izneo EULEX tužilac u svojoj završnoj reči. Sud je zaista svestan negativnog uticaja koji trgovina i šverc oružja imaju na bilo koje društvo, ali posebno na zemlju kao što je Kosovo, koja je još uvek podložna međuetničkim zategnutostima i sa raširenom aktivnošću organizovanog kriminala. Sud je ovde ozvaničio ozbiljnost krivičnog dela.

Kao olakšavajuće okolnosti, Sud je morao da uzme u obzir nekoliko faktora. Prvo, optuženi je priznao krivicu. Priznanje krivice je praćeno iskazom koji sud smatra iskrenim.

Drugo, Sud je razmatrao umešanost optuženog u krivično delo. Dževat Preljević je delao u ime osobe zvane Mehmet, koja nije predmet istrage i optužbe u ovom predmetu. Ipak, iz toka procesa pokazalo se kao prihvatljivo da je osoba zvana Mehmet imala vodeću ulogu u organizovanju transporta oružja, dok je optuženi Preljević imao sporednu ulogu u izvršenju krivičnog dela.

Treće, Sud je morao da uzme u obzir sledeće okolnosti: starost optuženog, udaljenost od njegove porodice i teškoću primanja poseta, činjenicu da je prethodno neosuđivan i

njegove zdravstvene probleme, što može biti dokazano izveštajem o hospitalizaciji koji se nalazi u predmetu i iz onoga što je optuženi potvrdio tokom svojih završnih reči.

Dalje, Sud je morao da uzme u obzir i vreme već provedeno u pritvoru.

Pravo na ličnu slobodu je jedno od najosnovnijih ljudskih prava, zbog toga što štiti individualnu slobodu pojedinca i to je povezano sa osnovnim principom nevinosti dok se ne dokaže drugačije. Član 5.3 Evropske povelje o ljudskim pravima kaže: „Svako ko je uhapšen ili priveden u skladu sa odredbama člana 1(c) ovog člana će biti brzo izveden pred sudiju ili drugog službenika koji je zakonski ovlašćen da sprovedi sudsku vlast i imaće pravo na suđenje u razumnom roku ili da se brani sa slobode“. Koncept imanja prava na suđenje u razumnom roku ili da se brani sa slobode dolazi kao zaštita prava na pretpostavljenu nevinost, i samim tim slobodu, dok se krivica ne dokaže i garancija je činjenice da lišavanje slobode treba da se koristi samo kao izuzetna mera.

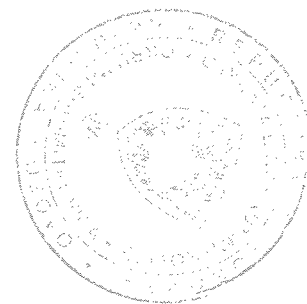
Polazeći od principa da je odložena pravda- uskraćena pravda, u *Botaci protiv Italije*, ESLJP je, dok se pozivao na koncept suđenja u razumnom roku takođe sadržanom u članu 6.1 Konvencije, naveo da je cilj odredbe u članu 6.1 da se „sačuva pojedinac u pitanju od predugog života pod stresom nesigurnosti i, opštije, da se osigura da je pravda sprovedena bez odlaganja koji bi mogli ugroziti njenu efikasnost i kredibilitet“ (*vidi Botaci protiv Italije, Presuda od 28. jula 1999.*)

Sud je potvrdio da, priznajući da sudije na Kosovu nemaju diskreciono pravo po pitanju povećanog priznanja vremena provedenog u pritvoru, nacionalni sudovi ipak imaju diskreciono pravo na način da pritvor može biti smatran kao olakšavajuća okolnost pri izračunavanju kazne.

Sud je potvrdio da uslovi nisu dozvolili da optuženi bude pušten da se brani sa slobode, zbog rizika od bekstva, što može biti pronađeno u obrazloženju nekoliko presuda o produžavanju pritvora. Ipak, Sud priznaje da je vreme provedeno u pritvoru bilo dugo i da je bilo posledica veoma teške situacije sa kojima vladavina prava i sprovođenje pravde moraju da se suoče na severu Kosova. Stoga, prihvatajući da nije imao izbora do da zadrži pritvorenika u pritvoru, Sud je odlučio da dugo vreme koje je pritvorenik proveo u predpretresnom pritvoru mora biti uzeto u njegovu korist.

Uzimajući u obzir sve gore navedene okolnosti, Sud nalazi da je kazna od jedne (1) godine i deset (10) meseci zatvora prigodna da posluži svrsi kazne pod članovima 34 i 64 KZK.

Vreme provedeno u pritvoru od 5. aprila 2010. do 16. februara 2012. je uračunato u skladu sa članom 73 stav (1) KZK. Zatim, pošto je već odslužio celu kaznu, Sud je naredio da se optuženi odmah pusti. Zapravo, prema članu 393 stav (2) ZKPK: „Sudsko veće uvek ukida sudski pritvor i nalaže da optuženi bude pušten na slobodu ako: tačka 5) Zbog uračunavanja sudskog pritvora u kaznu, kaznu je već izdržao.

G. ZAPLENA

U skladu sa članom 327 stav (3) KZK, Sud je naložio zaplenu 17 pištolja i 9640 metaka raličitih kalibara, zaplenjenih iz automobila optuženog Dževata Preljevića.

U skladu sa članom 60 stav (1) KZK, Sud je takođe naložio zaplenu vozila VW Passat sa registarskim tablicama 163-J-372 vlasništvo optuženog Dževata Preljevića. U svojoj završnoj reči, branilac Betim Šalja je zatražio povraćaj vozila optuženog. U odgovoru na njegov zahtev, Sud je našao da, zbog načina na koji je vozilo modifikovano da bi služilo nelegalnoj svrsi transporta oružja, i stoga već uređeno i predviđeno za ovako nešto, ukoliko bi bio vraćen automobil bi ponovo mogao biti korišćen kao sredstvo nelegalne aktivnosti, naime za neovlašćeni transport oružja.

U skladu sa članom 489 stav (1) ZKPK, Sud je takođe naložio da svo oružje i municija pronađeno u Vučitrnu, ul. Drenica br. 15 6. aprila 2010. bude zaplenjeno, zbog opasnosti koju predstavljaju za javnu sigurnost i opasnost da bi mogli biti upotrebljeni u kriminalne svrhe.

Na kraju, Sud je naložio povraćaj dva mobilna telefona Nokia i tri SIM kartice, kao i 11,000.00 evra i 78 US\$ optuženom Hajrizu Aslaniju, kao i jedan mobilni telefon Nokia optuženom Idrizu Aslaniju.

H. TROŠKOVI PROCESA

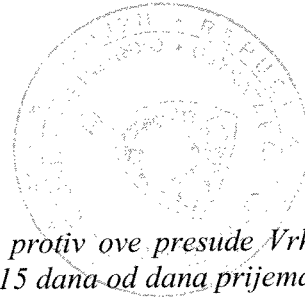
Sud je proglasio optuženog Dževata Preljevića krivim za optužbe protiv njega. Ipak, prema članu 102 stav (4) ZKPK Sud je odlučio da delimično oslobodi optuženog od troškova procesa zbog njegovog lošeg ekonomskog stanja, ovime utvrđujući da će on platiti sto (100) evra kao deo troškova krivičnog postupka, dok će biti oslobođen dužnosti da nadoknadi ostatak troškova.

Sud je takođe odlučio da će, u skladu sa članom 103 stav (1) ZKPK, troškovi krivičnog postupka pod članom 99 stav (2) podstavovi 1 do 5 ZKPK, neophodni troškovi optuženih Hajriza Aslanija i Idriza Aslanija i nadoknada i neophodni troškovi njihovih branilaca, kao i troškovi prevođenja i simultanog prevođenja biti isplaćeni iz budžetskih sredstava.

Okružni sud u Mitrovici

Sudski zapisničar:
Kjara Taljiani

Predsedavajući veća:
Hajnalka Veronika Karpati

Pravni lek:

Ovlašćene osobe mogu podneti žalbu u pismenoj formi protiv ove presude Vrhovnom sudu Kosova preko Okružnog suda u Mitrovici u roku od 15 dana od dana prijema kopije ove presude, u skladu sa članom 398 stav (1) ZKPK.